

AJUDANT A VIURE

Campanya contra la fam i més

Tornem a dir que Mans Unides és una Organització d'Església, integrada fonamentalment per voluntaris catòlics que des de 1960 té com a missió lluitar contra la fam, la malnutrició, la misèria, les malalties, el subdesenvolupament i la falta d'instrucció; treballant per eradicar les causes estructurals que les produeixen: la injustícia, la desigualtat en la distribució dels béns i oportunitats entre les persones i els pobles, la ignorància, els prejudicis, la insolidaritat, la indiferència i la crisi de valors humans i cristians.

Compleix el seu objectiu finançant projectes de desenvolupament en els països del Sud i realitza campanyes de sensibilització en el nostre país, alhora que practica la cultura de la participació, la transparència i la corresponsabilitat en la seva pròpia organització.

Va néixer com una campanya puntual de les Dones d'Acció Catòlica contra la fam i des de 1978 té plena personalitat jurídica, canònica i civil.

La seva visió, fonamentada en l'Evangeli i la Doctrina social de l'Església, és que cada persona, home i dona, en virtut de la seva dignitat i igualtat fonamental, sigui capaç de ser, per si mateixa, agent responsable de la seva millora material, del seu progrés moral i del seu desenvolupament espiritual, i pugui fruit d'una vida digna.

Si la nostra és la cultura dels qui «poden» i dels qui «tenen» i «dominen»... sabem que hi ha una altra part de la humanitat que, tenint dret a les mateixes oportunitats vitals, veuen les seves vides amenaçades per la fam, l'analfabetisme, la desocupació, l'emigració forçosa, l'explotació laboral, la infància trencada per l'abandó i la violència familiar, la drogodependència, la delinqüència com a recurs de supervivència o la prostitució com a forma de guanyar-se la vida.

La cultura de la dominació genera violència i hem de recolzar una cultura d'acollida i de gestió solidària de la casa comuna per a les generacions presents i futures. Cal passar de dominar a acollir i cuidar la creació.

Les estimacions diuen que hi ha recursos naturals de sobra per alimentar la població mundial. El problema és com s'obtenen, com s'utilitzen i, sobretot, com es reparteixen.

Tant de bo puguem educar i educar-nos en la cultura del do i en relacions de gratuïtat.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe.

† **Joan Piris**
Bisbe de Lleida

Campanya i actes de «Mans Unides» a Lleida

▶ Divendres 6 de febrer, Dia del Dejuni Voluntari. Dissabte 7, a les 8 tarda a la parròquia de Sant Agustí de la Bordeta, Eucaristia i tot seguit, als locals parroquials, Sopar de la Fam. Diumenge 8 de febrer, a totes les parròquies, Col·lecta Extraordinària de la Campanya Contra la Fam en el Món. Mans Unides de Lleida apadrina enguany el projecte de construcció d'una escola a Madurai, a l'Índia (107.926 €). Diumenge 15 de febrer, a les 12 del migdia a la catedral de Lleida, Eucaristia commemorativa dels 50 anys de la fundació de Mans Unides presidida pel bisbe Joan Piris.

El Bisbe de Lleida i el Rector de la UdL signen un conveni per compartir els fons bibliogràfics

▶ El bisbe Joan Piris i el rector de la Universitat de Lleida Joan Viñas, van signar el 28 de gener un conveni de col·laboració entre el bisbat i la UdL, per tal de compartir els seus fons bibliogràfics. L'acord permet als estudiants de la UdL, accedir als prop de 80.000 volums de la Biblioteca de l'IREL, ubicada en l'edifici de l'antiga Casa Sacerdotal i actual seu de l'Institut Superior de Ciències Religioses de Lleida (c/ Canonge Brugulat 22), que conté el fons de la Biblioteca de l'antiga Biblioteca del Seminari. Tanmateix els alumnes i professors de l'IREL podran fer ús de les biblioteques universitàries. El Sr. Bisbe ha dit que aquest conveni ajuda a «complementar una tasca educativa i a compartir els béns».

Vint-i-cinc mossens de Lleida guanyen el Jubileu de Sant Fructuós a Tarragona

El 21 de gener de l'any 259, ara fa 1.750 anys, en temps dels emperadors Valerià i Gal·liè, a l'amfiteatre de la Imperial Tarraco, van ser martiritzats el bisbe sant Fructuós i els seus diaques, Auguri i Eulogi.

El mateix dia del seu martiri, en el mateix amfiteatre i en la mateixa ciutat de Tarragona, tingué lloc una jornada sacerdotal, amb una concelebració eucarística en l'indret del martiri. La jornada va aplegar a prop de 400 mossens d'arreu de les diòcesis catalanes, que van guanyar el Jubileu de Sant Fructuós. Vint-i-cinc d'ells procedents de la nostra diòcesi de Lleida, i encapçalats pel bisbe Joan Piris. L'Eucaristia fou presidida per l'arquebisbe de Tarragona, Mons. Jaume Pujol, els bisbes de les diòcesis de Catalunya i Mons. Carles Soler, bisbe emèrit de Girona. Hi assistiren a més, uns 600 fidels.

Després de la proclamació de l'Evangeli, es féu lectura de l'acte del martiri, escrita per un soldat romà que presencià el judici i la mort. És la primera acta que es conserva dels martiris a la península ibèrica. La coral de la catedral de Tarragona, dirigida per Mn. Miquel Barbarà, acompanyà i reforçà el cant de tot el poble. En acabar la celebració, el mateix Miquel Barbarà, com a vicari general de l'Arquebisbat de Tarragona, llegí fragments del missatge que en aquesta ocasió han adreçat els bisbes de Catalunya a tots els seus fidels.

Acabat l'acte, tots els mossens, diaques i seminaristes es dirigiren a la catedral per a visitar-la, seguint les explicacions que de la seva evolució artística i històrica donà Andreu Muñoz, director del Museu Bíblic de Tarragona. La trobada va cloure amb un dinar de germanor al col·legi de les Teresianes.

Festa de la Mare de Déu de Lourdes

▶ El dimecres 11 de febrer se celebra la festa de la Mare de Déu de Lourdes. L'Hospitalitat de Lleida participarà en el santuari de Lourdes els dies 9 i 10 de febrer, en la Trobada Internacional d'Hospitalitats. La celebració de la festa a Lleida tindrà lloc el diumenge 22 de febrer, a les 6.45 de la tarda a la catedral, amb el Rosari de Torxes i tot seguit, a les 7.30 l'Eucaristia presidida pel bisbe Joan Piris.

DIUMENGE V DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre de Job (Jb 7,1-4.6-7)

Job digué als seus amics: «L'home a la terra, ¿no està sotmès a servitud, no passa la vida com un jornalero? Com un esclau es deleix per asseure's a l'ombra, espera l'hora de cobrar com el treballador. Però a mi, m'ha tocat per herència passar mesos en va, la paga que em donen són les nits en blanc. Així que em fico al llit ja penso: Quan serà de dia perquè em pugui llevar? Iestic neguitós del vespre a la matinada. Els meus dies han corregut més que una llançadora; ja s'acaben, ja no hi queda fil. Recordeu que la meua vida no és sinó un respir: els meus ulls no tornaran a veure la felicitat».

▶ Salm responsorial (146)

R. *Lloeu el Senyor que conforta els cors desfets.*

Lloeu el Senyor, dóna bo de cantar! / Lloeu el nostre Déu, que és agra-dós de lloar-lo! / El Senyor reconstrueix Jerusalem / i aplega els disper-sats d'Israel. R.

Conforta els cors desfets / i embena les ferides. / Té comptat el nombre dels estels, / els crida ca-dascun pel seu nom. R.

És gran el Senyor, i és molt poderós, / és infinita la seva saviesa. / El Senyor sosté els desvalguts / i abat els injustos fins a terra. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 9,16-19.22-23)

Germans, jo no puc gloriar-me d'anunciar l'Evangeli: hi estic obligat, i pobre de mi, que no ho fes! Si jo m'ho hagués buscat, podria esperar-ne una recompensa, però no havent-ho buscat, per a mi és un encàrrec que he rebut de Déu. Per quin motiu puc esperar una recompensa? Doncs que jo, quan treballa a difondre l'Evangeli, no el converteixi en cosa costosa, sinó que renunciï al dret que em dóna el meu servei. Jo sóc lliure: no era esclau de ningú, però m'he fet esclau de tots per guanyar-ne tants com pugui. Per guanyar els febles, m'he fet feble com ells. M'he fet tot amb tots per guanyar-ne alguns, sigui com sigui. Tractant-se de l'Evangeli, estic disposat a fer tot el que calgui per poder-hi tenir part.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mt 1,29-39)

En aquell temps, Jesús, sortint de la sinagoga, se n'anà amb Jaume i Joan a casa de Simó i Andreu. La sogra de Simó era al llit amb febre, i llavors mateix ho digueren a Jesús. Ell li va donar la mà, i la va fer llevar; la febre li desaparegué i ella mateixa els serví a taula. Al vespre, quan el sol s'havia post, li portaren tots els malalts i els endimoniats. Tota la ciutat s'havia aplegat davant la porta, i ell va curar molts malalts de diverses malalties; va treure també molts dimonis, i no els deixava parlar, perquè sabien qui era.

De bon matí, quan encara era fosc, es llevà, se n'anà en un lloc solitari i s'hi quedà pregant. Simó amb els seus companys sortí a buscar-lo. Quan el trobaren, li digueren: «Tothom us està buscant». Ell els digué: «Anem a d'altres llocs, als pobles veïns, i també hi predicaré, que aquesta és la meua missió». I anà per tot Galilea, predicant a les sinagogues de cada lloc, i traient els dimonis.

▶ Lectura del libro de Job (Jb 7,1-4.6-7)

Habló Job diciendo: «El hombre está en la tierra cumpliendo un servicio, sus días son los de un jornalero. Como el esclavo, suspira por la sombra, como el jornalero, aguarda el salario. Mi herencia son meses baldíos, me asignan noches de fatiga; al acostarme pienso: ¿Cuándo me levantaré? Se alarga la noche y me harto de dar vueltas hasta el alba. Mis días corren más que la lanzadera, y se consumen sin esperanza. Recuerda que mi vida es un soplo, y que mis ojos no verán más la dicha».

▶ Salmo responsorial (146)

R. *Alabad al Señor, que sana los corazones destrozados.*

Alabad al Señor, que la música es buena; / nuestro Dios merece una alabanza armoniosa. / El Señor reconstruye Jerusalén, / reúne a los deportados de Israel. R.

Él sana los corazones destrozados, / venda sus heridas. / Cuenta el número de las estrellas, / a cada una la llama por su nombre. R.

Nuestro Señor es grande y poderoso, / su sabiduría no tiene medida. / El Señor sostiene a los humildes, / humilla hasta el polvo a los malvados. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 9,16-19.22-23)

Hermanos: El hecho de predicar no es para mí motivo de orgullo. No tengo más remedio y, ¡ay de mí si no anuncio el Evangelio! Si yo lo hiciera por mi propio gusto, eso mismo sería mi paga. Pero si lo hago a pesar mío, es que me han encargado este oficio. Entonces, ¿cuál es la paga? Precisamente dar a conocer el Evangelio, anunciándolo de balde, sin usar el derecho que me da la predicación del Evangelio. Porque, siendo libre como soy, me he hecho esclavo de todos para ganar a los más posibles. Me he hecho débil con los débiles, para ganar a los débiles, me he hecho todo a todos, para ganar, sea como sea, a algunos. Y hago todo esto por el Evangelio, para participar yo también de sus bienes.

▶ Lectura del santo evangelio según san Marcos (Mc 1,29-39)

En aquel tiempo, al salir Jesús y sus discípulos de la sinagoga, fue con Santiago y Juan a casa de Simón y Andrés. La suegra de Simón estaba en cama con fiebre, y se lo dijeron. Jesús se acercó, la cogió de la mano y la levantó. Se le pasó la fiebre y se puso a servirles. Al anocheecer, cuando se puso el sol, le llevaron todos los enfermos y endemoniados. La población entera se agolpaba a la puerta. Curó a muchos enfermos de diversos males y expulsó muchos demonios; y como los demonios lo conocían, no les permitía hablar.

Se levantó de madrugada, se marchó al descampado y allí se puso a orar. Simón y sus compañeros fueron y, al encontrarlo, le dijeron. «Todo el mundo te busca.» Él les respondió: «Vámonos a otra parte, a las aldeas cercanas, para predicar también allí; que para eso he salido.» Así recorrió toda Galilea, predicando en las sinagogas y expulsando los demonios.

Pere i Pau s'abracen abans del martiri. s. xvi. Museu de la Via d'Òstia. Roma

COMENTARI

Només quan diem tu, respirem aire fresc

Tothom experimenta el sofriment d'alguna manera al llarg de la vida, però hi ha algunes persones i algunes circumstàncies especials, en les que hom *toca fons* en el dolor. Aquest és un misteri que no té cap explicació racional convincent. Quan ho tractem de comprendre, encara ho confonem i ho enredem més.

El llibre de Job ens ofereix una metàfora descriptiva d'aquesta situació de la humanitat. El dolor emergeix d'una manera prou contundent en la història de Job, com perquè expressi aquesta realitat del dolor absurd amb aquesta ex-

clamació dura i radical: «Els meus ulls no tornaran a veure la felicitat».

Davant d'aquesta experiència del dolor, molta gent es tanca en si mateixa donant tómb inútils que no porten enlloc. Altres queden bloquejats en un pessimisme negatiu, fins i tot, autodestructiu. Uns altres, finalment, busquen culpables a qui fer responsables de la situació...

Jesús de Natzaret no se n'escapa del dolor, ni en fa cap teoria original, sinó que dóna resposta al sofriment per mitjà del seu amor compromès envers els que pateixen. Pau, seguint les petjades del Crist,

també, *es fa tot per a tots* per tal d'obrir camins de futur i llibertat. L'amor guareix el fons del dolor, perquè aporta una medicina que va més enllà de tots els coneixements.

Jordi Pàmias, un poeta de la nostra terra, ha expressat bellament la força guaridora de l'amor, quan en el seu llibre *Narcís i l'altre*, com qui no diu res, afirma: «Només quan diem tu, respirem aire fresc». Enmig del dolor del món, quina alevada d'aire fresc ens regala l'evangeli de cada diumenge!

Ramon Prat i Pons

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

- **Dilluns** (litúrgia hores: 1a setm.): Gn 1,1-19/ Sl 103 / Mc 6,53-56. □ **dimarts:** Gn 1,20 - 2,4a / Sl 8 / Mc 7,1-13.
- **dimecres:** Gn 2,4b-9.15-17 / Sl 103 / Mc 7,14-23. ■ **dijous:** Gn 2,18-25 / Sl 127 / Mc 7,24-30. ■ **divendres:** Gn 3, 1-8 / Sl 31 / Mc 7,31-37. □ **disabte:** Ac 13,46-49 / Sl 116 / Lc 10,1-9. ■ **diumenge** vinent, VI de durant l'any (lit. hores: 2a setm.): Lv 13,1-2.44-46/ Sl 31 / 1 Co 10,31 - 11,1 / Mc 1,40-45.

SÍNODE SOBRE LA PARAULA DE DÉU

Tornar a les arrels del Vaticà II

El Sínode del passat més d'octubre va seguir la intuïció fonamental del Concili Vaticà II en la constitució *Dei Verbum* sobre la Paraula de Déu. Aquest important document comença amb aquestes paraules: «escoltant religiosament la Paraula de Déu i proclamant-la amb fermesa, el Concili fa seves les paraules de sant Joan: “us anunciem la vida eterna, que estava amb nosaltres i se'ns ha manifestat”, és a dir, Jesucrist, que és el Verb de Déu, la Paraula definitiva de Déu Pare al món».

L'Església doncs, primer, escolta la Paraula de Déu i, després, la proclama al món i per això el nucli del Sínode del 2008, al meu entendre, ha estat tornar a les arrels del Vaticà II, és a dir, una Església que confessa que «no està per sobre la Paraula de Déu sinó al seu servei» (DV 10). Per això aquest Sínode ha precisat les tres formes o ús analògic de la Paraula de Déu així:

- I. *La Paraula de Déu personal*: Jesucrist en persona (Jn 1; Hb 1): per això el cristianisme no és religió de llibre sinó d'una persona.
- II. *La Paraula de Déu escrita*: la Sagrada Escritura és testimoni escrit i inspirat de la Paraula de Déu, tot i que aquesta la transcedeix.
- III. *La Paraula de Déu en l'Església: predicada, celebrada i testimoniada*: la transmissió eclesial de la Paraula de Déu per mitjà de la predicació, els sagraments i el testimoni de vida.

Amb aquesta triple forma, la Paraula de Déu continua essent viva en l'Església i en el testimoni dels cristians arreu on visquin!

Dr. Salvador Pié-Ninot

«Venid a Mí...»

San Ambrosio (337-397), abogado, gobernador de la Liguria y de la Emilia; Prefecto de Milán y elegido su obispo, por aclamación popular. Después, Padre y Doctor de la Iglesia, oraba a Jesús:

- «Ven, entra, Señor, que tu sirviente te espera...
- Si quiero curar mis heridas... Tú eres el médico.
- Si estoy ardiendo de fiebre... Tú eres la fuente de aguas frescas.
- Si estoy deprimido por la iniquidad... Tú eres mi Justicia.
- Si tengo necesidad de ayuda... Tú eres mi Fortaleza.
- Si temo la muerte... Tú eres la Verdad y la Vida.
- Si deseo el cielo... Tú eres el Camino.
- Si busco refugio en medio de las tinieblas... Tú eres mi Luz.
- Si busco manjar... Tú eres mi Alimento».

—X. León Dufour en su *Vocabulario de Teología Bíblica* enseña de Jesús:

- «La única salvación de la humanidad... es Jesús (Act 4 12).
- La única riqueza de la Iglesia... es Jesús (3,6).
- El único poder de que dispone la Iglesia... es Jesús (9,34).
- Toda la misión de la Iglesia está... en hablar en nombre de Jesús» (5,40).

Pablo VI, en la basílica de San Pedro de Roma, el 29 de setiembre de 1963, inauguración de la segunda etapa del Concilio Vaticano II, dijo en la homilía, ante la asamblea ecuménica:

«La Iglesia... Cristo... Cristo, nuestro principio; Cristo, nuestro camino; Cristo, nuestro guía; Cristo, nuestra esperanza; Cristo, nuestro fin».

J. M. Alimbau

SANTORAL

8. ✠ Diumenge. Sant Jeroni Emiliani (Venècia 1486-Somasca 1537), prev., fund. somascos; santa Elisenda, vg.

9. Dilluns. Sant Sabí, bisbe; sant Nicèfor, mr.; sant Miquel Febres, rel. La Salle; santa Apol·lònia, vg. d'Alexandria i mr. (249), patrona dels odontòlegs i els ortodontistes.

10. Dimarts. Santa Escolàstica (s. v-vi), vg., germana de sant Benet; santa Sotera, vg. i mr.; sant Silvà, bisbe.

11. Dimecres. Mare de Déu de Lourdes, apareguda a la cova de Massabielle (1858); sant Desideri, bisbe; santa Eloïsa, vg.; sant Benet d'Anià, abat benedictí.

12. Dijous. Santa Eulàlia (o Eulària), vg. i mr., patrona de Barcelona i cotitular de la catedral; sant Gaudenc o Gaudenci, bisbe; sant Damià, soldat mr.; beat Reginald d'Orleans, prev. dominicà; beata Humbelina, viuda.

13. Divendres. Sant Benigne, prev. i mr. (s. iii); sant Gregori II, papa (romà, 715-731); santa Maura, mr.; sant Gimer, bisbe; beat Jordà de Saxònia, prev. dominicà; beata Cristina d'Spoleto, vg. agustina.

14. Dissabte. Sant Ciril, monjo, i sant Metodi, bisbe, germans grecs (IX), evangelitzadors dels eslaus, copatrons d'Europa; sant Valentí, prev. romà i mr. (s. iii); sant Antoni (Antoniet), mr.

ENVIADO AL MUNDO

Prisionero en Cesarea

Mosaico del ábside de la Basílica de San Pablo Extramuros, Roma

Los romanos salvaron a Pablo de un linchamiento, pero no hubieran podido mantenerle por mucho tiempo en Jerusalén. Le mandaron a Cesarea Marítima, sede del gobernador romano, donde se le concedió cierta comodidad y la posibilidad de tener contacto con el mundo exterior. El Procurador Félix le mantuvo allí dos años, con la esperanza de sacar un rescate por él (sabía de los buenos contactos que tenía por el Mediterráneo y que había llegado al país cargado de dinero).

A los dos años, Félix fue sustituido por Festo, mucho más expeditivo. Pablo fue condenado, pero apeló al César, con lo cual terminó su estancia en tierras de Oriente.

Pero aquellos dos años fueron preciosos para Pablo y para la Iglesia del futuro.

Lucas, compañero de Pablo, pudo recoger materiales preciosos para su espléndido Evangelio y para la primera mitad de los Hechos de los apóstoles.

Pero el mismo Pablo pudo aprovechar del contacto con los sucesores del mártir Esteban, los cuales habían desarrollado una profunda teología, que con el tiempo dio la Carta a los Hebreos.

Algo de aquella teología se transparentaba ya en la Carta a los Filipenses. Las Cartas a los Colosenses y a los Efesios, escritas según parece en aquel período, quedan teñidas por la teología de Cesarea, sin dejar de ser auténticamente paulinas.

Así el Hijo eterno de Dios, por quien todo fue hecho, que existe antes que todo y está sobre todo (como se dice en Colosenses) y la Iglesia gloriosa, que se presenta a Cristo como esposa gloriosa sin mancha ni arruga (según Efesios) llegan a nosotros a través de la pluma de un pobre prisionero que las autoridades se van pasando de unas a otras, entre otras cosas, porque no hay manera de sacarle un rescate.

Jordi Sánchez Bosch

ENTREVISTA

► CARLOS LOSADA

Servir i estimar

ESADE fa 50 anys. Del seu naixement ençà s'ha convertit en una de les institucions acadèmiques més prestigioses a escala europea i mundial. La seva escola de negocis té seus a Barcelona, Madrid i Buenos Aires, i se la considera la primera entre les *business schools* internacionals. Segons Carlos Losada, el seu director general, ESADE «és una combinació de coneixements actuals i rellevants per als directius amb una visió de la formació molt global, basada en l'humanisme cristià i en la nostra tradició jesuítica; ens interessa treballar les competències relacionals, les actituds, els valors...».

Com transmetre valors en persones que també volen que siguin líders en el món dels negocis?

Els valors claus es formen a la família, a l'escola..., però és un procés que dura tota la vida i, per això, és un dels temes més complexos de treballar en l'entorn acadèmic. Treballem per ajudar-los a potenciar el seu propi autoconeixement i integrar la reflexió sobre les experiències vitals prèvies. Pretenem que durant la seva estada a ESADE es plantegin les preguntes rellevants per a ells mateixos, adaptades al moment i a la circumstància laboral en què treballen.

Quin missatge els va deixar el P. Adolfo Nicolás durant la seva visita recent?

Un optimisme basat en la seva experiència de l'amor de Déu, que és força constant en tot per «servir i estimar». Aquesta sensibilitat s'ha de saber compartir i viure en un entorn molt plural on creients i no creients compartim molts projectes.

Com consciència els alumnes d'ESADE que cal lluitar contra la pobresa, i més en un moment de crisi com l'actual?

Mostrant la realitat tal com és i treballant sobre les motivacions de les persones. Ens cal esdevenir més sensibles a la realitat inhumana que ens envolta, deixar-nos afectar per ella i donar-hi resposta involucrant-nos-hi des del nostre cor.

Òscar Bardají i Martín

AGENDA

Hora Santa Vocacional a la catedral.—Diumenge 8 de febrer, 6 tarda a la capella del Santíssim de la Catedral, Hora Santa Vocacional, organitzada pel Seminari Diocesà i la Delegació de Vocacions. A les 7.30, Eucaristia i cant de Vespres.

Festa de Santa Apol·lònia a Seròs.—Dilluns 9 de febrer se celebra la festa de la patrona de les dones solteres. Seròs ho celebra anticipadament el dissabte 7, amb una Eucaristia a les 11 del matí.

Curs de «Vida Creixent».—Dimarts 10, 5 tarda a l'IREL: «Les necessitats de les persones grans, físiques i psíquiques i socials», a càrrec de la Dra. Montserrat Esquerda, delegada de Pastoral de la Salut.

Seminari Francesc Castelló.—Dimarts 10, 7 tarda a l'IREL, Seminari dedicat a la Història del Pensament Cristià a l'època Moderna, amb l'estudi de Balise Pascual (1623-1662), filòsof francès i Nicolas Malebranche (1638-1715), sacerdot científic.

Xerrades de diàleg interreligiós al Carme.—Dimarts 10, 8 tarda, xerrada «L'Islam avui», del cicle *Religions en Diàleg* i dins dels actes del Cinquantenari del Carme.

Festa de la Mare de Déu de Lourdes a Sant Martí.—Dimecres 11, 7 tarda, Sant Rosari i a les 7.30 Eucaristia. Cloenda amb el cant de l'Ave de Lourdes, davant la imatge de la Verge a l'exterior de la parròquia.

Cicle «La Justícia» de l'IREL.—Dijous 12, 7.30 tarda a l'Institut d'Estudis Ilerdencs: «Societat mundial. Mecanismes de resolució de conflictes», per Josep Serra i Grau, polítològ.

Curs «L'autoestima i la utopia en el professor».—Divendres 13, de 6.30 a 9.30 del vespre a l'IREL, inici del curs a càrrec de Josep M. Pujol, Salvador Escudé i Carles Sió.

Festa dels Sants Servites a l'Oratori dels Dolors.—Divendres 13, a les 7.45 de la tarda a l'Oratori dels Dolors, res de la Corona Dolorosa, 8 tarda Eucaristia de la festa dels set Sants Servites i tot seguit Festa del Prior.

Vetlla de Joves al Pilar.—Divendres 13, de 10 a 11.30 de la nit a la parròquia de la Mare de Déu del Pilar (Passeig de Ronda 167), Vetlla eucarística organitzada pel Grup de Joves del Pilar: 10, exposició del Santíssim i adoració personal; 10.30, Rosari de Joves; 10.45, adoració personal; 11.15, predicació i 11.30, benedicció amb el Santíssim Sagrament i cloenda. Cant a la Verge.

Curs dels Salms a Sant Martí.—Dissabte 14, 5 tarda als locals de la parròquia de Sant Martí, Trobada bíblica dedicada als Salms, a càrrec de Mn. Daniel Turmo.

V Curs de Formació d'Adults a Sant Jaume.—Dissabte 14, de 6.15 a 7.15 de la tarda a la parròquia de Sant Jaume: «Valor de la vida humana i exigències ètiques».

Agenda actualitzada a la pàgina web: www.bisbatlleida.org

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

Concert de la Coral Santa Trinidad de la parròquia de Sant Andreu

El diumenge 4 de gener a la 1 del migdia, la Coral Santa Trinidad de la parròquia de Sant Andreu al carrer Cavallers de Lleida, composta per immigrants de la Guineja Equatorial que estan acollits en aquesta parròquia, va oferir un concert de Nades i cançons típiques del seu país, on la costum és celebrar les festes amb cants i anant de poblat en poblat cantant i anunciant el naixement del Salvador. També hi varen participar amb unes Nades els nens de la parròquia acompanyats de la seva catequista.

Les persones que hi van assistir van agrair la qualitat de la seva interpretació, amb forts aplaudiments que els components de la Coral van agrair amb molta gratitud. Tots els diumenges de l'any, es pot gaudir de les veus d'aquesta coral, en la seva participació a la Missa de les 12 del migdia, a la parròquia de Sant Andreu al carrer Cavallers de Lleida.

La Comunitat de Sant Egidi enceta el cicle «Religions en diàleg» al Carme

Amb ocasió de la Setmana de Pregària per la Unitat dels cristians, la parròquia del Carme dins dels actes del seu Cinquantenari, inicià el dimarts 13 de gener, un cicle de conferències sota el títol «Religions en diàleg». La primera d'elles comptà amb la presència de Jaume Castro, de la Comunitat de Sant Egidi de Barcelona. Centrà la seva intervenció en l'origen d'aquesta Comunitat, fundada a Roma el 1968 per un grup d'estudiants dirigit per Andrea Riccardi a fi de donar resposta als problemes de la pobresa, present a 70 països del món. Pregar i ser amic dels pobres, ha estat la base d'un treball que amb el temps s'ha anat implicant en el diàleg interreligiós i en la construcció de la pau al món. El conferenciant digué que la construcció de la pau des de la pregària i l'amistat, no es pot separar del diàleg interreligiós. Va qualificar la pregària per la pau convocada per Joan Pau II a Assís el 1986, de fet profètic que va propiciar l'acostament entre les religions en la recerca compartida del camí de la pau. El conferenciant digué, que allò que salvarà el nostre món no serà l'economia... sinó un moviment espiritual de persones que busquen la pau. Després d'un diàleg obert, a partir de les intervencions d'alguns assistents, Mn. Joan Mora, rector del Carme, ressaltà la doble missió que correspon a la parròquia: la pregària i l'obertura a tots.

Setanta catequistes participen en la Trobada de Formació

El matí del dissabte 17 de gener, la parròquia de la Verge dels Pobres del Secà de Sant Pere va acollir la Trobada de Formació de la delegació de Catequesi, amb la participació de 70 catequistes. S'inicià amb una pregària dirigida pel rector i vicari de Pastoral Mn. Josep Antoni Jové. Tot seguit es féu un assaig de cants, per continuar amb un intercanvi d'experiències catequètiques, que en paraules de la delegada de catequesi Roser Garcia: «fou molt enriquidora i interessant». Entre les exposicions, cal esmentar entre altres la de la «Missa del Pollet» que presenta Mn. Víctor Martínez; el projecte catequètic de la Pau, de la catequista Trini Català o molt especialment l'experiència colpidora del matrimoni de catequistes que tenen cura de la catequesi especial a la parròquia de Sant Ignasi de Loiola. La propera convocatòria de la delegació serà el dissabte 7 de març, amb el recés per a catequistes que tindrà lloc a la parròquia de Sant Ignasi.

El bisbe Piris presideix la Jornada de les Migracions al col·legi dels Maristes

Sota el lema «En temps de crisi, comunitats fraternes», el diumenge 18 de gener tingué lloc la Jornada de les Migracions al col·legi Maristes Montserrat de Lleida. Es féu amb dues parts. En primer lloc, la celebració de l'eucaristia presidida pel bisbe Joan Piris i concelebrada per Mn. Joan Mora, director del Secretariat de Pastoral de migracions, i el padre Adrian Burca, sacerdot romanès. En la segona part es féu un festival folklòric, presentat per Wilson Castro, que comptà amb la participació de col·lectius d'immigrants de diferents nacions i de totes les edats, amb molts joves i infants. La Sala d'Actes s'omplí de gom a gom, amb un públic multicultural que gaudí amb danses típiques dels països sud-americans i africans. Al festival hi assistí també el P. Daniel Simon, sacerdot ortodox, i Mn. Josep Antoni Jové, vicari de pastoral. En acabar es féu un aperitiu a base de degustacions d'aliments de diferents països. La celebració acabà amb el cant «Adiós con el corazón» i amb un sentiment més intens de fraternitat entre totes les comunitats.

Eucaristia en el vuitè aniversari de la mort de la mare Maria Fèlix, fundadora de la Companyia del Salvador

La parròquia de Sant Martí de Lleida va acollir el diumenge 11 de gener, festa del Baptisme de Jesús, l'Eucaristia en memòria de la mare Maria Fèlix Torres, fundadora de la Companyia del Salvador, en el vuitè aniversari de la seva mort.

A la celebració hi assistí la comunitat de religioses del Salvador del col·legi Mater Salvatoris, a més a més de professors, pares i alumnes. Presidí l'Eucaristia Mn. Vicenç Alfonso, rector de la parròquia i capella del col·legi. En la seva homilia es referí a la M. Fèlix, la fotografia de la qual fou col·locada en un indret destacat del presbiteri, com una dona excel·lent, avançada al seu temps, una pedagoga de vocació i una cristiana amb una gran i profunda experiència de fe, imbuïda per l'espiritualitat ignasiana.

L'Eucaristia s'ha celebrat quan encara la congregació commemora el Centenari del seu naixement, ocorregut el 25 d'agost de 1907 a Albelda i en vigílies de l'ini-

ci solemne del procés de la seva canonització que tingué lloc el 24 de gener a la catedral de l'Almudena de Madrid, amb una Eucaristia presidida pel cardenal Rouco Varela, amb una nodrida presència del col·legi Mater Salvatoris i comunitat del Salvador de Lleida. Tanmateix enguany, l'Acadèmia Mariana ha anunciat que el Certamen Literari i Marià, serà dedicat a Maria com a Mare del Salvador, en honor de la titular del col·legi Mater Salvatoris.

La M. Maria Fèlix fundà el 1952 la Companyia del Salvador, que té com especial carisma: «L'adhesió al Sant Pare, l'amor a la Mare de Déu i ser permanent ferment de l'Evangelí en la societat, per portar-la a Crist». La M. Fèlix va morir a Madrid, el 12 de gener de 2001.